

РЕШЕНИЕ

№ 21638

гр. София, 24.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 28.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **4054** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.
Образувано е по жалба на Д. Н. Д., чрез адв. И., срещу Решение № Ж-300/25.03.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/. В жалбата се релевира, че административният орган неправилно приел, че срокът за присъединяване не е изтекъл, тъй като е започнал да тече след влизане в сила на разрешение за строеж за изграждане на съответните съоръжения, което било регламентирано в чл.4.2.1 от Търговските условия, приложими към договора. Жалбоподателят сочи, че на 08.02.2023 г. сключил договор с „Електроразпределение Юг“ ЕАД и съгласно чл.4.6.1 срокът от 24 месеца започва да тече от заплащането на цената за присъединяване по чл.6.2 от 3296 лв., заплатена по банков път на 13.02.2023 г., т.е. към момента на подаване на жалбата срокът е изтекъл, но от срана на електроразпределителното дружеството не е изпълнено нито едно от поетите в чл.4.1 от договора задължения. Твърди се, че е налице противоречие между клаузите на чл.4.2.1 от Търговските условия и чл.4.6.1 от Договора, тъй като и двете регламентират един и същи въпрос- кога започва да тече срока, но по различен начин- след влизане в сила на разрешение за строеж за изграждане на съответните съоръжения, съгласно търговските условия или след заплащането на цената за присъединяване, съгласно договора. Позовава се на чл.16, ал.2 ЗЗД и чл.298, ал.3 ТЗ. Цитира решение на ВАС. Счита, че са нищожни клаузите в търговските условия и в чл.8.1 от договора, тъй като налагат на потребителя приемането на такива, с които той не е имал възможност да се запознае преди сключването на договора, съгласно чл.143, ал.2, т.10 ЗЗП. Липсвало и надлежно удостоверяване за връчване на Търговските условия /срещу подпис/, според изискването на чл.147а, ал.2 и ал.3 ЗЗП. Моли съда

оспореният акт да бъде отменен и да задължи ответника съответно да задължи електроразпределителното дружество в най- кратък срок да изпълни задълженията си по договора и да му наложи имуществена санкция.

В съдебно заседание жалбоподателят, не се явява, не се представлява. В писмена молба, чрез процесуален представител, поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Претендира разноси. Прави възражение за прекомерност. Прилага съдебно решение на ВАС за сведение.

Ответникът– КЕВР в съдебно заседание, чрез процесуален представител, оспорва подадената жалба. Моли съда да я отхвърли. Подробни аргументи развива в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна- „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, в съдебно заседание не се представлява.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е образувано по повод постъпила жалба с вх. № Е-13-262-41/04.03.2025 г., подадена от Д. Д. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД относно договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа. Жалбоподателят твърди, че е страна по Договор за присъединяване на обект на клиент, сключен на 08.02.2023 г. Срокът по чл. 4.6.1 от Договора от 24 месеца започва да тече от датата на заплащане на цената за присъединяване, която е заплатена на 13.02.2023 г. Следователно, към момента на подаване на жалбата, срокът е изтекъл. ЕР Юг не е изпълнило задълженията си по Договора и не е осъществило присъединяването, поради което жалбоподателят е отправил молба КЕВР да задължи ЕР Юг да изпълни задълженията си в най-кратък срок, както и да наложи имуществена санкция на дружеството. Към жалбата са приложени доказателства.

Видно от Заявление и искане /л.38 и сл./ Д. Д. е заявил пред „Електроразпределение Юг“ ЕАД искането си за присъединяване на обект „жилищна сграда“, находящ се в поземлен имот 54314.99.6, [населено място] могила, [община]. Приложено е Разрешение за строеж №19-887/09.12.2022 г.

Видно от Договор за присъединяване на обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа от 08.03.2023 г., същият е сключен на 08.03.2023 г. между ЕР Юг и Д. Д. с предмет: присъединяване на обект „жилищна сграда“, находящ се в поземлен имот 54314.99.6, [населено място] могила, [община].

В Договора страните са определили техническите условия по присъединяването, както и сроковете за изграждането на съоръженията. Съгласно чл. 4.5 от Договора, срокът за изграждане и въвеждане в експлоатация на присъединителните съоръжения на основното хранване е 24 месеца, считано от датата на заплащане на цената за присъединяване. В чл. 4.6. е регламентирано, че сроковете по чл. 4.5 започват да текат след и при условие, че клиентът е заплатил цената за присъединяване или са учредени съответните ограничени вещни права.

Съгласно клаузата на чл. 8.1, с подписването му Клиентът декларира, че е съгласен и приема Търговските условия на договорите за присъединяване, които представляват неразделна част от Договора. В чл. 4.2.1 от Търговските условия е записано, че ЕР Юг се задължава да изгради съоръженията за присъединяване и да изпълни присъединяването на обекта, в срока, указан в Договора, при условие, че Клиентът е изпълнил задълженията си по Договора и Търговските условия. Сроковете за изграждане на съоръженията за присъединяване започват да текат при кумулативно наличие на: влязло в сила разрешение за строеж на съоръженията за присъединяване; прехвърлени/учредени вещни права.

По повод жалбата на Д. в КЕВР е постъпило становище от ЕР ЮГ с вх. №Е-13-262-41/04.03.2025 г. В същото се сочи, че присъединяването се извършва съгласно издаденото становище от 25.02.2022 г., според което във връзка с присъединяване на обекта- „жилищна сграда“, находящ се в поземлен имот 54314.99.6, [населено място] могила, [община] следва да се извърши разширение на въздушна мрежа ниско напрежение до имотната граница по трасе с одобрен план за регулация и застрояване (ПУП-ПРЗ). За присъединяването на същия обект е сключен между ЕР ЮГ и Д. Договор за присъединяване на обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа № 4510985 от 08.02.2023 г. В изпълнение на договорните задължения, през месец май 2024 ЕР ЮГ е стартирало процедура проектиране и одобрение на ПУП-ПРЗ. Проектът е внесен в [община] и процедурата се движи служебно от административния орган. От „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД- С. 3. е получено становище от 18.02.2025 г. за съгласуване на инвестиционен проект. От ЕР ЮГ е посочено, че след получаване на становище по пожарна безопасност ще се изготви доклад и процедурата ще продължи пред Общината за издаване на разрешение за строеж. Към момента процедурата не е завършила, поради което не е внесена необходимата документация за издаване на разрешение за строеж на присъединителните съоръжения. Към становището на дружеството е представено копие на договора за присъединяване, становище за присъединяване, копия от кадастрални карти, становище за съгласуване на инвестиционен проект и жалба.

При тези фактически установявания, с оспореното в настоящото производство Решение № Ж-300/25.03.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, на основание чл. 22, ал. 1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба № 3 е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-262-41/04.03.2025 г., подадена от Д. Д. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

Решението е прието след изготвен Доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ в КЕВР с вх.№ Е-ДК-399/18.03.2025 г., ведно с проект на решение и взето решение на проведено закрито заседание на КЕВР на 25.03.2025 г., обективизирано в Протокол №96 от 25.03.2025 г.

Горната фактология се установи, въз основана на приетите по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от лице, имащо правен интерес от оспорването и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен- акт Решение № Ж- 300/25.03.2025 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, е издаден от компетентен орган, в кръга на предоставените му по закон правомощия, при необходимия кворум и мнозинство за вземане на решение, в предвидената от закона писмена форма.

Правомощието на КЕВР да разглежда жалбите е разписано в чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са регламентирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета.

Съгласно чл. 147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че

жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката, а в когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им /ал.2 на чл.147/.

С обжалваното Решение № Ж- 300/25.03.2025 г. на КЕВР, на основание чл. 22, ал. 1 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство, образувано по жалба на Д. Д. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД. Съдът констатира, че от страна на КЕВР е спазена процедурата, предвидена в чл.145 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., а именно след приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата, както и са приложени събраните по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са внесени за разглеждане от комисията в закрито заседание и е взето решение с три гласа „за“, от които два гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката, за което е съставен протокол.

Относно материалната законосъобразност на акта:

Нормативната уредба, регулираща засегнатите обществени отношения се съдържа в Закона за енергетиката (ЗЕ), Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал.1 от ЗЕ Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). Съгласно чл.17, ал.1 от Наредба N 6 от 24.02.2014г., с този договор страните уреждат правата и задълженията на съответния мрежови оператор, правата и задълженията на клиента и необходимите условия за присъединяване на обекта към съответната мрежа.

По делото не е спорно, че между ЕР ЮГ и Д. Д. е възникнало правоотношение по договор за присъединяване на обекти на клиенти.

Съгласно сключения между страните Договор №4510985/08.03.2023 г., електроразпределителното дружество се е задължило да присъедини обект: „жилищна сграда“, находящ се в поземлен имот 54314.99.6, [населено място] могила, [община].

С договора страните са се уговорили, че изграждането и въвеждането в експлоатация на съоръженията за присъединяване ще се извърши в срок от 24 месеца (чл. 4. 5). Този срок съгласно чл. 4. 6 започва да тече при изпълнение на следните условия: т. 4.6.1. клиентът е заплатил дължимата цена за присъединяване; т. 4.6.2. клиентът или съответните лица, през имотите на които минават съоръженията за присъединяване, са учредили сервитутни права, право на строеж

и/или право на прокарване, така както са описани в чл.5.4 или са прехвърлили на ЕР Юг правото на собственост върху имотите/частта от имотите, през които е предвидено да преминат съоръженията за присъединяване.

В процесния случай има издадено Разрешение за строеж № 19-887/09.12.2022 г. Цената за присъединяването е определена на 3296 лева с ДДС /6.1,6.2,6.3/, като няма спор, че същата е заплатена по банков път на 13.02.2023 г.

Спорът е концентриран върху момента, от който започва да тече 24-месечния срок по чл.4.5, чл.4.6 от Договора, предвид клаузата, съдържаща се в чл. 4.2.1 от Търговските условия на договорите за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа на ЕР ЮГ, а именно да е издадено и влязло в сила разрешение за строеж (РС) на съоръженията за присъединяване.

Тезата на КЕВР е, че срокът от 24 месеца, визиран в чл. 4.5 от договора, е обвързан с чл. 4.2.1 от Търговските условия към договора, както и с чл. 8.1, според който с подписването на договора, клиентът декларира, че е съгласен и приема Търговските условия на договорите за присъединяване, които представляват неразделна част от същия.

Действително, в чл. 4.2.1 от Търговските условия е записано, че ЕР Юг се задължава да изгради съоръженията за присъединяване и да изпълни присъединяването на обекта, в срока по договора. Сроковете за изграждане на съоръженията за присъединяване започват да текат при кумулативно наличие на: влязло в сила разрешение за строеж на съоръженията за присъединяване; прехвърлени/учредени вещни права. В тази връзка, през месец май 2024 ЕР Юг ЕАД е стартирало процедура- проектиране и одобрение на ПУП-ПРЗ. Проектът е внесен в [община] и процедурата се движи служебно от административния орган. Към момента от „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД - С. 3. е получено становище от 18.02.2025 г. за съгласуване на инвестиционен проект.

Същевременно, в договора страните са определили всички технически условия по присъединяването, както и сроковете за изграждане и въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване на основното захранване /чл.4.5 от договора/. Договорът е подписан от двете страни и е породил своето правно действие. Според нормата на чл. 20а ЗЗД договорите имат сила на закон за тези, които са ги сключили.

С оглед изложеното, настоящата инстанция приема довода на жалбоподателя, че с приоритет се ползват клаузите на сключения договор, обективиращ волята на страните, пред едностранно разписаните Търговски условия, с които клиентът се е съгласил декларативно /в този смисъл е и решение по адм.д. №12169/2024 г. на ВАС, Трето отделение/.

След като страните изрично са изброили предпоставките, при които ще започне да тече срока по чл. 4. 5, то тези предпоставки не могат да се допълват с Търговските условия, които не съответстват на индивидуално уговорените. При несъответствие между уговореното от страните и общите условия, има сила уговореното, по аргумент от чл.298, ал.3 от Търговския закон, чл.16, ал.2 ЗЗД. От съдържанието на уговореното в договора за присъединяване не се установява страните по него да са предпоставили срока по чл.4.5 с този по чл. 4.2.1 от Търговските условия. В тази връзка следва да се отчете, че снабдяването с РС за съоръженията за присъединяване е поставено в зависимост от действията на електроразпределителното дружество и се издава на негово име, като същинското присъединяване е поставено в зависимост от действията на множество

административни органи. Приемайки тезата на „Електроразпределение юг“ ЕАД, възприета и от КЕВР в оспорвания акт, се оказва, че не от съглашението между страните, а едностранно от електроразпределителното дружество е определен началния момент по чл. 4. 5 от договора.

Доколкото уговорените срокове между страните не са препоръчителни, а правно обвързващи, то и доводите на жалбоподателя в тази насока се явяват основателни. В конкретния клучай, сроковете по договора не са спазени от страна на ЕР ЮГ, като няма основание да се приеме, че неизпълнението на договора от страна на оператора се дължи само и единствено на обективни причини, които са извън неговия контрол.

Досежно довода на жалбоподателя за нищожност на клаузите в търговските условия и в чл.8.1 от договора, тъй като според него налагат на потребителя приемането на такива, с които той не е имал възможност да се запознае преди сключването на договора, съгласно чл.143, ал.2, т.10 ЗЗП, съдът намира, че доколкото в процесния спор са относими специалните клаузи на чл.4.5 и чл.4.6.1 от съглашението между страните, то неприложимостта на търговските условия в тази част не рефлектира върху тяхната валидност.

По гореизложените съображения съдът намира, че КЕВР е постановила незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, а с оглед характера на спора – преписката следва да бъде върната на КЕВР за постановяване на решение в съответствие с гореизложените мотиви.

При този изход на спора е основателна претенцията на жалбоподателя за разноски в размер на 1010 лева. /10 лв. за държавна такса и 1 000 лв. за адвокатско възнаграждение/.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Н. Д. Решение № Ж-300/25.03.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне, съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране, да заплати на Д. Н. Д., ЕГН-[ЕГН] разноски в размер на 1010 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14–дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: